

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἡ εὐθύνη τῶν Ἀναδόχων εἶναι τεράστια (α')

Ο θεσμός τοῦ Ἀναδόχου ἀνάγεται στὸν πρῶτο αἰῶνα τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κάθε ἕνας ποὺ πλησιάζει τὸ Βάπτισμα, εἴτε νήπιο εἴτε ἐνήλικας, πρέπει νὰ ἔχη Ἀνάδοχο. Στὴν περίπτωση τοῦ νηπιοβαπτισμοῦ, ὁ Ἀνάδοχος μιᾶ ἔκ μέρους τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματα ποὺ ὁ Ἱερέας θέτει κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Κατηχήσεως.

Δὲν σταματᾷ ὅμως ἐκεῖ! Ὁ Ἀνάδοχος ἐπιφορτίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ καθῆκον νὰ διδάξῃ στὸν νεοφώτιστο τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ γίνῃ ἐνεργὸ μέλος Τῆς. Ἄν πρόκειται γιὰ νήπιο, οἱ γονεῖς ἐμπιστεύονται τὸ παιδί τους στὸν Ἀνάδοχο, γνωρίζοντας, ὅτι θὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ ἐνταχθῇ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν κάτι συμβῆ στους γονεῖς, ὁ νονὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ συνεχίσῃ νὰ ὀδηγῇ τὸ παιδί στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ παραμείνῃ πιστό.

Ἐπειδὴ τὸ Βάπτισμα ὀνομάζεται καὶ Φώτισμα, τὸ Μυστήριο δηλαδὴ ποὺ διώχνει τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας καὶ ὀδηγεῖ στὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ρόλος τοῦ Ἀναδόχου εἶναι κρίσιμος. Ἐκεῖνος πρέπει νὰ συμβάλῃ, ὥστε ἡ σπῖθα τῆς Πίστεως νὰ μὴν σβῆσῃ στὴν ψυχὴ τοῦ Ἀναδεκτοῦ. Πρόκειται λοιπὸν γιὰ τεράστια εὐθύνη, καὶ ὄχι γιὰ ἕνα ἀπλὸ γεγονός τῆς μιᾶς ἡμέρας.

■ Ἄν σᾶς ζητηθῇ νὰ γίνετε Ἀνάδοχοι, ἀλλὰ δυσκολεύεστε νὰ δῆτε τὸν ρόλο σας ὡς κλήση γιὰ ὀλόκληρη τὴν ζωὴ σας, σᾶς παρακαλῶ πολὺ, μὴν ἀποδεχθῆτε τὴν τιμὴ.

Ἔπεται συνέχεια

Ὁ Ἐρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

19.4.2026 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου
τοῦ Ἱεροσολυμίτου